

Sygn. akt II CZ 34/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J. M. N.
przy uczestnictwie W. J. Ł., [...]
o stwierdzenie nabycia spadku ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 września 2013 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 20 grudnia 2011 r.,

1) oddała zażalenie;

**2) przyznaje adwokatowi M. S. ze środków budżetowych
Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w S. kwotę 180
(sto osiemdziesiąt) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i
usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z
urzędu wnioskodawcy w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

J. M. N. wniósł osobiście bezpośrednio do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z 14 września 2011 r., w

sprawie o stwierdzenie nabycia spadku. Wnioskodawca złożył skargę samodzielnie, gdyż jego pełnomocnik ustanowiony z urzędu przygotował opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, a wnioskodawca nie zgodził się z nią.

Postanowieniem z 20 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił przesłaną mu przez Sąd Najwyższy skargę kasacyjną wnioskodawcy, wskazując, że skarżący nie ma zdolności postulacyjnej (art. 87¹ k.p.c.), a skarga została wniesiona z uchybieniem terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z 20 grudnia 2011 r. ustanowiony dla wnioskodawcy pełnomocnik z urzędu przedstawił jego argumenty mające przemawiać za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sporządzenie środka zaskarżenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia go, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku. Niemożliwe również jest usunięcie takiego braku samodzielnie przez stronę ani jej pełnomocnika w jakiegokolwiek formie (art. 87¹ § 1 k.p.c.; zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 września 2011 r., I CZ 59/11, niepubl.). Od przewidzianej w art. 87¹ § 1 k.p.c. zasady przymusu adwokacko - radcowskiego nie zachodzi odstępstwo także wówczas, gdy oddalony został wniosek skarżącego o ustanowienie adwokata z urzędu na podstawie art. 117 § 1 k.p.c., w celu sporządzenia środka zaskarżenia podlegającego rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 30 stycznia 2008 r., I CNP 119/07, niepubl.; oraz z 19 grudnia 2007 r., IV CNP 181/07, niepubl.).

Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, uzupełnienie czy też poparcie przez profesjonalnego pełnomocnika skargi kasacyjnej, wniesionej przez stronę osobiście nie spełnia wymagań określonych w art. 87¹ § 1 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r., II CZ 2/08, niepubl., z 11 maja 2010 r., II PZ 11/10, niepubl.).

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 373 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Wynagrodzenie należne pełnomocnikowi reprezentującemu wnioskodawcę z urzędu w postępowaniu kasacyjnym zostało mu przyznane na podstawie § 2, § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).